

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹמִי רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּו: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תִּקְוֹנֵי הַזֵּהָר"

מִנְקֹד

❧ זֵהָר חֲדָשׁ בְּרֵאשִׁית ❧

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פֶּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק י"ז

קונטרס 797

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָא יִפְקֹון בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

17. הצדיק המקובל בניהו שמואלי והאדרא קדישא

👉 בגימטריא (1484) כמנין 👈

רזי התורה עם ישראל

[שמלמד ומפיץ את תורת הסוד לעם ישראל].

אות ז'

18. זוהר הקדוש

👈 בגימטריא (633) כמנין 👉

תהיה בריא

[על ידי הזוהר תהיה בריא]

יותר טוב

[תלמד זוהר ויהיה לך יותר טוב]

גוב האריות

[וכך ינצלו מגוב האריות כדניאל בשעתו, הן ברוחניות והן בגשמיות].

ראוי לפרסום

[שכל אחד צריך לפרסם בגדול את הזוהר הקדוש].

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזה (זה חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דרך, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אב"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי כהונה חלק אר"ח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם היום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובנודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובנודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובנודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה ה'א – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמוח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדך ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמן את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש ליכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות ...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל וארצה ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

19. זוהר בשבת בשמחה

👉 בגימטריא (1277) כמנין 👈

רעידת אדמה בישראל

[הלומד זוהר בשבת בשמחה, ששעה נחשב למליון שנה תורה בחול - (עיין מאורות הזוהר ח"א) זה א. מציל מרעידת אדמה בישראל. (וכלם זוכרים מה שקרה בצ'ילה, בהודו, ובאירן, ובעולם, רח"ל). ב. כשכך יעשו כל היהודים, וילמדו זוהר בשבת בשמחה, נחשב כרעידת אדמה רוחנית ובוודאי מיד יבוא משיח צדקינו].

20. זוהר בשבת בשמחה במנין

👉 בגימטריא (1429) כמנין 👈

ישראל יגאל בזכות אבות

[אבות הקדושים יבקשו את הגאולה, ועם ישראל יגאל במהרה בזכות הזוהר].

21. זקנים עם נערים לומדים זוהר

👉 בגימטריא (1035) כמנין 👈

ויפה שעה אחת קודם

[שצריך להזדרז להירשם בספר החיים].

כובש את יצרו

[“איזהו גיבור הכובש את יצרו” - ולכן גם הזקנים שכביכול יש להם דעה, וגם הנערים שיש להם תסיסת היצר, כולם בלימוד הזוהר ינצחו את היצר הרע, ויתעלו בקדושה].

וְאַחַד נִקְרָא רַב חֶסֶד. אֱלֹהִים
מֵאוֹתוֹ גִּנּוּן שֶׁחֲזִיקָה בּוֹ הָאֵשׁ.
הַשְּׁנַיִם שֶׁיֵּצְאוּ מֵאוֹתוֹ גִּנּוּן
שֶׁחֲזִיקָה בּוֹ הַרוּחַ, אֶחָד נִקְרָא
חֶסֶד, אֶחָד נִקְרָא סוֹלֵחַ. וּבִסּוּד
סִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ זֶה נִקְרָא טוֹב, וְזֶה
נִקְרָא יֵשָׁר, וְסִימָנָהּ (תהלים כח) טוֹב
וְיֵשָׁר ה'.

וּמֵאֲלוֹ נִפְרָדִים הָאוֹרוֹת לְמִטָּה,
וְכֻלָּם מְרַכְּבוֹת אֱלֹהִים לְאֱלֹהֵי, וְכֻלָּם
כְּנוּיִים בַּחוּץ, אֲבָל לֹא נִדְבָקִים
בְּאֱלֹהִים כְּלָפִי מַעֲלָה, וְכֻלָּם כְּלוּלִים
בְּצַד הַיָּמִין, וְכֻלָּם אֶחָד אֶל הַצַּד
הַזֶּה, וְהַכֹּל בִּסּוּד הָאוֹת ו"ו.

הַרְאֵשִׁית בְּצַד הַשְּׂמָאל, הַסּוּד שֶׁל
חֲשֵׁכָה, שֶׁמִּתְפַּשֵּׁטת בַּחֲשֵׁכָה
לְמִטָּה, עַד שֶׁנִּבְרָא מִמֶּנּוּ גִיהֶנֶם,
מִלֵּהט מֵאוֹתָהּ הַחֲשֵׁכָה שֶׁל אֵשׁ
חֲזִיקָה, אֲדָמָה, שְׁחֹרָה, וְכֵאֵן
מִלֵּהטִים שְׂבִיבִים חֲזִיקִים
שֶׁשׁוֹפְעִים וְנִמְשָׁכִים לְמִטָּה,
וְכֻלָּם מִתּוֹךְ הַחֲשֵׁכָה שֶׁהִיא
הַשְּׂמָאל, לְצַד הַזֶּה.

רַק אוֹר אֶחָד הַעוֹלָה מִתּוֹךְ
מְדִידַת הַמַּדָּה מְאִיר לְצַד (שְׂמָאִיר
מִצַּד) הַיָּמִין, וּמֵאוֹתוֹ הָאוֹר מְאִיר
לְחֲשֵׁכָה, וּמַגִּיעִים אֶל אוֹתָהּ אֵשׁ
אוֹרוֹת, וּקְרִבִּים אֶל אוֹתָהּ הָאֵשׁ,
אֶל אוֹתוֹ הַיָּמִין, וּמֵאִיר מִמֶּנּוּ.

אִין מִתְפַּשֵּׁטת וּמֵאִירָה מִתּוֹךְ
הַמְאֹר רוּחַ אַחֲרָת, שְׂמָאִירָה,
מִלֵּהטָת, זוֹ מִתְפַּשֵּׁטת לְהִיּוֹת
מְרַכְּבָה לְאוֹתוֹ צַד הַשְּׂמָאל,
מִתְפַּשֵּׁטת בִּסּוּד שֶׁל שְׁלֹשָׁה גִּוְנִים
לְצַד הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא צֶפֶן, וְהַרוּחַ
הַזֶּה אֵין עוֹלָה עִם בְּשָׁמִים וְלֹא
רִיחַ, מִשּׁוֹם שֶׁהַשְּׂמָאל הַזֶּה נִסְמָךְ

סְטֵר. עַד דְּעָאלוּ בַּחוּשְׁבָּנָא תִּלְתַּת תִּלְתַּת, וְאִינוּן
תַּשְׁעָ. וְהֵאֵי יְמִינָא דְּעַלְיָהּוּ רַכִּיב, אֲשָׁלִים
לְעַשְׂרָה. אוֹף נָמִי כָּל הַנִּי אִיקְרוּן סְפִירָן עֵילָאִין
וְיַעֲרִין, וְכֻלְהוּ מִדּוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תְּרִין דְּנַפְקוּ מִגּוֹן גּוֹן חַד דְּאִתְתַּקַּף בֵּיה מִיָּא,
חַד אִיקְרִי רַחוּם, וְחַד אִיקְרִי חֲנוּן, אֲלִין
אִינוּן מִהֵהוּא גּוֹן דְּאִיתְתַּקַּף בְּמִיָּא. תְּרִין
דְּנַפְקוּ מִהֵהוּא גּוֹן דְּאִיתְתַּקַּף בֵּיה אֲשָׁא, חַד
אִיקְרִי אֶרֶץ אֲפִים, וְחַד אִיקְרִי רַב חֶסֶד. אֲלִין
אִינוּן מִהֵהוּא גּוֹן דְּאִתְתַּקַּף בֵּיה אֲשָׁא. תְּרִין
דְּנַפְקוּ מִהֵהוּא גּוֹן דְּאִתְתַּקַּף בֵּיה רוּחָא, חַד
אִיקְרִי חֶסֶד וְחַד אִיקְרִי סוֹלֵחַ. וּבִרְזָא דְּסַפְרָא
דְּחֲנוּךְ, הֵאֵי אִיקְרִי טוֹב, וְהֵאֵי אִיקְרִי יֵשָׁר.
וְסִימָנָהּ (תהלים כח) טוֹב וְיֵשָׁר ה'.

וּמֵאֲלִין מִתְפַּרְשִׁין נְהוּרִין לְתַתָּא. וְכֻלְהוּ רִתִּיכִין
אֲלִין לְאֲלִין. וְכֻלְהוּ כְּנוּיִין לְבָר, אֲבָל
לֹא מִתְדַבְּקִין בְּאֲלִין לְגַבִּי עֵילָא. וְכֻלְהוּ כְּלִילָן
בְּסִטְרָא דִּימִינָא. וְכֻלְהוּ חַד לְגַבִּי הֵאֵי סְטֵרָא.
וְכֻלָּא בְּרִזָּא דְּאֵת ו"ו.

שִׁירוּחָא בְּסִטְרָא דְּשְׂמָאלָא, רִזָּא דְּחֲשׂוּכָא,
דְּמִתְפַּשֵּׁטָא בַּחֲשׂוּכָא לְתַתָּא, עַד
דְּאִיתְבְּרִי מִנִּיה גִּיהֶנֶם, מְלַהטָא מִהֵהוּא
חֲשׂוּכָא דְּאֲשָׁא תְּקִיפָא, סוּמְקָא אוּכְמָא. וְהָכָא
מְלַהטִין שְׂבִיבִין תְּקִיפִין, דְּנִגְדִין וְאִתְמַשְׁכִּין
לְתַתָּא. וְכֻלְהוּ מִגּוֹ חֲשׂוּכָא דְּאִיהוּ שְׂמָאלָא,
לְהֵאֵי סְטֵרָא.

כִּר בּוּצִינָא חַד דְּסִלְקָא מִגּוֹ מְדִידוֹ דְּמִשְׁחָתָא
נְהִיר לְסִטְר (נִיָּא דְּנְהִיר בְּסִטְר) יְמִינָא, וּמִהֵהוּא
נְהִירוֹ נְהִיר לְגַבִּי חֲשׂוּכָא, וּמִטִּין לְגַבִּי הֵהוּא

אֲשָׁא נְהוּרִין, וְקִרְבִּין לְגַבִּי הֵהוּא אֲשָׁא, לְגַבִּי הֵהוּא יְמִינָא, וְנְהִיר מִנִּיה.
כִּדִּין אִתְפַּשֵּׁט וְנְהִיר מִגּוֹ בּוּצִינָא, רוּחָא אַחֲרָא דְּנְהִיר, מְלַהטָא. הֵאֵי אִיהוּ
אִתְפַּשֵּׁט לְמַהוּי רִתִּיכָא לְהֵהוּא סְטֵר דְּשְׂמָאלָא. וְאִתְפַּשֵּׁט בְּרִזָּא דְּתִלְתַּת

על אותה הרוח ששפורה בשלש
הגונים הללו.

הגונים הללו מאירים בשלשה
צדדים של אש, שהוא צד
השמאל. האש בגון חשוף, אש
בגון אדם, ואש בגון שחר.
שלש הגונים הללו ששפורה
מאותה הרוח ששפורה מתוך
המאור, תומכים את שני
הצדדים.

צבע אחד מתלטה, ומתחזק בו
אש צבע חשוף, שהוא בצד
שמאל. צבע אחר מתלטה,
ומתחזק בו אש צבע אדם, שהוא
בצד שמאל. צבע שלישי
מתלטה, ונתקן בו אש צבע שחר,
שהוא באותו צד שמאל.

ושלש הגונים הללו הם מרכיבי
אחת לצד השמאל בסוד האות
ו"ו. אלו נקראים כנויים לקדוש
ברוך הוא בסוד השמאל. אחד
נקרא אדיר, ואחד נקרא חזק,
והכל בכלל אחד שנקרא גבור,
משום שהצד הזה שנקרא שמאל
הוא אלהים, והרי בארנו לכמה
צדדים נקרא אלהים.

שלש הגונים הללו שצד
השמאל, מלחמים מאירים
למטה, וכל גון וגון משלש את
נפרד לשני אחרים לכל צד, עד
שנכנסים בחשבון שלשה
שלשה, והם תשעה, כמו שבארנו
בצד אחר, והשמאל הזה שרוכב
עליהם משלים לעשרה.

שנים ששפורה מתוך גון של אחד
שנכלל בתוך אש בגון חשוף,
אחד נקרא שופט, ואחד נקרא
דין, כמו שנאמר (תהלים נ) אלהים
שופט, וכתוב (שם סח) אבי יתומים
ודין אלמנות אלהים.

שנים ששפורה מתוך גון אחד
שנכלל מתוך אש אדמה, אחד

גונון, לגבי האי סטר דאיקרי צפון, והאי
רוחא לא סליק בבוסמין, ולא ריחא, בגין
דהאי שמאלא איסתמיה על ההוא רוחא
דאתפרש בתלת גונון אלין.

אלין גונון נהרין בתלת סטרין דאשא, דאיהו
סטרא דשמאלא. אשא גוון חשוף, אשא
גוון סומקא, אשא גוון אוכמא. הני תלת גונון
דמתפרשן מההוא רוחא דנפקא מגו בוצינא,
סמכין לתרין סטרין.

גוונא חד אתלטה, ואתתקף ביה אשא גוון
חשוף דאיהו בסטר שמאלא. גוון
אחרא אתלטה, ואתתקף ביה אשא גוון סומק,
דאיהו בסטר שמאלא. גוונא תליתאה
אתלטה, ואתתקף ביה אשא גוון אוכמ, דאיהו
בההוא סטר שמאלא.

ואלין תלת גונון, אינון רתיכא חדא לסטר
שמאלא, ברזא דאת ו"ו. אלין איקרון
פינויין לקודשא בריך הוא ברזא דשמאלא.
חד אקרי אדיר. וחד איקרי חזק. וכלא בכללא
חדא איקרי גבור. בגין דסטרא דא דאיקרי
שמאלא, איהו אלהים. והא אוקימנא לכמה
סטרין איקרי אלהים.

הני תלת גונון דאינון בסטר שמאלא, מלהטין
נהרין לתתא, וכל גוון וגוון מהני תלת,
איתפריש לתרין אחרנין לכל סטרא, עד
דעאלו בחושבנא תלת תלת, אינון תשעה,
כמה דאוקימנא בסטרא אחרא. והאי שמאלא
דעלייהו רכיב, אשלים לעשרה.

תרין דנפקו מגו גוון דחד דאתכליל גו אשא
גוון חשוף, חד אקרי שופט וחד איקרי
דיין. כמה דאת אמר אלהים שופט, וכתוב
אבי יתומים ודיין אלמנות אלהים.

תרין דנפקו מגו גוון חד דאתכליל מגו אשא סומקא, חד איקרי כביר

נקרא כביר כח, ואחד נקרא איש
מלחמה. שנים שיצאו מתוך גון
אחד שנקלל והתחזק בתוך גון
האש השחור, אחד נקרא פקד
עון, ואחד נקרא משלם גמול.

ובכאן נפרדים למטה לכמה
גבורות שאין להם חשבון, וכלם
נקללות בצד שמאל, וכלם מרפכות
הקדוש ברוך הוא, וכלם מרפכות
למטה לכל צד וצד, והכל בסוד
האות ו"ו.

משום שכל אות ואות מארבע
האותיות הללו שבסוד השם
הקדוש, פלג עומדות על מרפכות
קדושות וסומכות על מה
שנסמכו, וכלם רשומים עליהן,
כל אחד ואחד כראוי לו,
והמרפכות הללו הן כנויים
לאותו השם הקדוש על מה
שעומדים.

ועל כן, מי שבא ליחד את השם
הקדוש, צריך לדעת כל אחד
ואחד מאותם השמות של
הכנויים, על מה קיימים, ומיהו
השם ששולט עליהם, ובאותו
הצד שעומדות המרפכות. והכל
בסוד השם הקדוש, בארבע
האותיות הללו שנקרא הקדוש
ברוך הוא בהם. אשרי אותם
הצדיקים שהולכים בדרך ישרה,
אשריהם בעולם הזה, ואשריהם
בעולם הבא, שהקדוש ברוך הוא
אוהב אותם.

הראשית בצד האמצע, בפתח
המזרח, שפתח המזרח הוא עומד
באמצע, נוטל שני צדדים לסדרם
בכריחים ודלתות, בצד זה ובצד
זה.

הפתח הזה כלול מכל אלו
שאמרנו, וזה עומד על מרפכה
עליונה, והיא המרפכה שעומדת
בסוד האות ו"ו, שהיא (קו האות) ו"ו
כלולה של כל אלה, וזה עומד
בסוד של כל ששת הצדדים

כח. וחד איקרי איש מלחמה. תרין דנפקו
מגו גוון חד דאתפליל ואתתקף גו גוון אשא
אובקמא. חד איקרי פוקד עון, וחד איקרי
משלם גמול.

ומהבא אתפרשן לתתא, לכמה גבורין דלית
לון חושבנא. וכלהו פלילין בסטר
שמאלא, ובכלהו איקרי קודשא בריך הוא.
וכלהו רתיבין לתתא לכל סטר וסטר. וכלא
ברזא דאת ו"ו.

בגין דכל את ואת מהני ארבע אתון דברזא
דשמא קדישא, פלהו קיימין על רתיבין
קדישין, סמכין על מה דאסתמיכו. וכלהו
רשימין עליהו, כל חד וחד בדקא חזי ליה,
ואלין רתיבין אינון כינויין לההוא שמא
קדישא, על מה דקיימי.

ועל דא מאן דאתי לייחדא שמא קדישא
אצטריך למנדע כל חד וחד מאינון
שמא דכנויין על מה קיימין. ומאן איהו שמא
דשליט עליהו, ובההוא סטרא דקיימין
רתיבין. וכלא ברזא דשמא קדישא באלין
אתון ארבע דאקרי קודשא בריך הוא בהון.
זכאין אינון צדיקא דאינון אזלין באורח
מישר, זכאין אינון בהאי עלמא, וזכאין
בעלמא דאתי, דקודשא בריך הוא רחים להון.
שירותא בסטרא דאמצעיתא, בפתחא דמזרח,
דפתחא דמזרח איהי קיימא
באמצעיתא. נטיל תרין סטרין, לעברא לון
בעברין ודשין, בסטרא דא ובסטרא דא.

פתחא דא איהי פלילא מכל הני דקאמרן.
ודא קיימא על רתיבא עילאה ואיהי
רתיבא דקיימא ברזא דאת ו"ו. דאיהו (נ"א דא
איהו) ו"ו פלילא דכל הני, ודא קיימא ברזא
דכל שית סטרין עילאין. דא קיימא על רתיבא

העליונים, וזה עומד על מרכבה אחת, שהוא שלשה בזמן ושמאל. יוצא מתוך המאור. כשעולה רוח שנושבת בשנים עשר ריחות של בשמים, שמעלים ריח ולא מעלים, הרוח הזו מאירה באור, וזוהי רוח שהיא שלום ונקראת שלום.

וכשנפרדת הרוח הזו, נפרדת בשלשה גונים מלהטים באש ורוח ומים, כמו שנתבאר בזמן, וכשנפרדת, כל אחד ואחד לוהט במקומו ונותן תקף.

האור הזה שמתפשט מאותו (מאותה) רוח לכל צד וצד מאלו השלשה, גון אחד לוהט באש ומחזק אותו. גון אחר לוהט במים ומרבה אותו. גון שלישי לוהט ברוח, ומאיר לו בארגמן, מלהט בשני הצדדים הללו. ושלשת הגונים הללו הם מרכבה אחת בסוד האות ו"ו, והוא הסוד של האות ו"ו.

ואלה הם הכפויים שנקרא בהם הקדוש ברוך הוא, כמו שנתבאר שהקדוש ברוך הוא נקרא בכל השמות הללו, ואלו הכפויים נכללים בסוד השם הקדוש, שהצד (השם) האמצעי הזה נקרא בו. ואף על גב שזה נקרא בסוד האות ו"ו, זה נוטל את כל השמות העליונים והתחתונים, וכל ארבע אותיות השם הקדוש אחרות בו, משום שנוטל את כל הצדדים מעלה ומטה, וזה הסוד של יו"ה, כאן תלוי השם הזה. והוא יו"ה נוטל שתי אותיות למעלה, ונוטל אחת למטה, והוא עומד באמצע, בין מעלה ולמטה, ומשני הצדדים כמו שאמרנו.

המרכבה שלו היא אש בכלל. כשנפרדת המרכבה הזו, שהיא עומד באמצע, בין מעלה ולמטה, ומשני הצדדים כמו

חדא, דאיהו תלת בימינא ושמאלא. נפקא מגו בוצינא. פד סלקא רוחא, (ב"א וי) דנשיב בתריסר ריחין דבוסמין, דסלקין ריחא ולא סלקין. האי רוחא נהיר בנהירו, ודא איהו רוחא דאיהו שלמא, ואיקרי שלמא.

ודא רוחא פד אתפרש, אתפרש בתלת גוונין, מלהטין באשא ורוחא ומיא, כמה דאתמר בימינא. וכד אתפרש, כל חד וחד להיט באתריה, ויהיב תוקפא.

האי נהירו דאתפשט מההוא (נ"א מההיא) רוחא לכל סטרא וסטרא מהני תלתא, גוונא חדא להיט באשא, ואתקיף ליה. גוונא אחרא להיט במיא, ואפיש ליה. גוונא תליתאה להיט ברוחא, ונהיר ליה בארגוונא, מלהטא בתרין סטרין אלין. ואלין תלת גוונין, אינון רתיכא חדא, ברזא דאת ו"ו, ואיהו רזא דאת ו"ו.

ואלין אינון כינויין דאיקרי בהון קודשא בריך הוא, כמה דאתמר דקודשא בריך הוא איקרי בכל הני שמיהן, ואלין כינויין אתפלילין ברזא דשמא קדישא, דהאי סטר (נ"א שמא) אמצעיתא איקרי ביה. ואף על גב דהאי איקרי ברזא דאת ו"ו, דא נטיל כל שמיהן עלאין ותתאין, וכל ארבע אתון דשמא קדישא ביה אחידן, בגין דנטיל לכל סטרין עילא ותתא, ודא רזא יו"ה, הכא תליא שמא דא.

ואיהו יו"ה, נטיל תרין אתון לעילא, ונטיל חד לתתא, ואיהו קאים באמצעיתא בין עילא ותתא, ומתרין סטרין פדקאמרן.

רתיכא דיליה איקרי נורא בכללא. פד אתפרש האי רתיכא דאיהו האי רוחא פדקאמרן, ואתפרש לתלת גוונין אחרנין, דאיקרון נורא, אמ"ת, נוצ"ר חס"ד. הני אינון הרוח הזו כפי שאמרנו, ונפרדת לשלשה גונים אחרים, שנקראים אש, אמ"ת, נוצ"ר חס"ד.

אלו הם שלשת אלה, שהן מרכבה קדושה, אל הצד הזה שעומד באמצע.

שלושת הגונים הללו שהם מרכבה קדושה של האות ו', לוחטים ומאירים למטה, וכל גון משלשת הללו נפרד לשני אחרים לכל צד, עד שנעשים בחשבון שלשה שלשה לכל צד, והם תשעה, והשם הקדוש הזה ששולט עליהם משלים לעשרה.

וכך אחד ואחד מהצדדים הללו שלשה כפי שאמרנו, ימין ושמאל ואמצע, כל אחד ואחד בסוד המרכבות שלו, הוא עשרה, משום שהכל מעלה ומטה, בשלמות אחת הן עשר הספירות, עשר האמירות. וכל המרכבות הללו באותו הצד ששולט עליהם נקראים עשר ספירות, עשר אמירות. ומשום כך, כל אחד ואחד מן הצדדים הללו עולה לעשר מרכבות לכל צד עד שעולה כל אחד ואחד לחשבון גדול. ובא ראה, כל המרכבות הללו כשנפרדים לצדדיהם, כלם נקראים באותו השם ששולט עליהם, ובסוד של אותה האות ממש למטה.

שנים שיצאו מתוך נקודה אחת, אחד נקרא נשא עון, ואחד נקרא עובר על פשע. אלו הם מאותו גון שהתחזקו בו הפנים. שנים שיצאו מתוך הגון שהתחזקה בו האש, אחד נקרא מרום, ואחד נקרא רם. ובסוד של חנוף, השמות הללו כלולים בסוד של העולם הבא. וכאן בצד הזה, בוחן לבות, מרום, כמו שנקרא (תהלים י ה) מרום משפטיך מנגדו, וכתוב (שם צג ד) אדיר במרום ה', ואף על גב שהשם הזה עומד בעולם הבא, הרי כתוב מרום. ועל כן משתתף העולם הבא בכל אלה, וכך נקרא אליהם כמו הגונים של השמאל, והכל אחד.

הני תלת, דאינון רתיכא קדישא, להאי סטרא דקיימא באמצעיתא.

הני תלת גוונים, דאינון רתיכא קדישא דאת וי', להטין ונהרין לתתא, וכל גוון מהני תלתא, אתפרש לתרין אחרנין לכל סטרא, עד דאתעבידו בחושבנא תלת תלת לכל סטר, ואינון תשעה, והאי שמה קדישא דשליט עלייהו אשלים לעשרה.

וכך חד וחד מהני סטרין תלתא דקאמרן, קיימא ושמאלא ואמצעיתא, כל חד וחד ברזא דרתיכין דיליה איהו עשרה, בגין דכלא עילא ותתא, באשלמותא חדא אינון עשר ספירן, עשר אמירן. וכל הני רתיכין בההוא סטרא דשליט עלייהו, איקרון עשר ספירן, עשר אמירן. ובגין כך כל חד וחד מהני סטרין, סלקא לעשר רתיכין לכל סטרא עד דסליק כל חד וחד לחושבן סגיא. ותא חזי, כל רתיכין אליון כד מתפרשן לסטרייהו, כלהו איקרון בההוא שמה דשליט עלייהו, וברזא דההוא את ממש לתתא.

תרין דנפקי מגו נקודה חדא, חד איקרי נושא עון, וחד איקרי עובר על פשע. אליון אינון מההוא גוון דאתתקף ביה מיא, תרין דנפקי מגו גוון דאתתקף ביה אשא, חד איקרי מרום, וחד איקרי רם.

וברזא דחנוף, שמהן אליון כלילין ברזא דעלמא דאתי. והכא בהאי סטרא, בוחן לבות, מרום, כמה דאת אמר (תהלים י ה) מרום משפטיך מנגדו, וכתוב (שם צג ד) אדיר במרום ה', ואף על גב דשמה דא קאים בעלמא דאתי, הא כתיב מרום. ועל דא אשתתף עלמא דאתי בכל הני, והכי איקרי אלהים כגוונים דשמאלא, וכלא חד.

הַגִּוֶּנָּה הַשְּׁלִישִׁי מִתְחַזְקֶת הָרֹחַ בּוֹ.
אוֹתָם שְׁנַיִם שִׁינָּיו מִמֶּנּוּ, אֶחָד
נִקְרָא שׁוֹכֵן עַד, וְאֶחָד נִקְרָא
קְדוֹשׁ, וּמֵאלוּ נִפְרָדִים הָאוֹרוֹת
לְמִטָּה, וְכֻלָּם מִרְכָּבוֹת אֱלוֹ לָלוּ,
וְכֻלָּם כְּפוּיִים שֶׁנִּקְרָא בָּהֶם הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְכֻלָּם נוֹדְעִים בְּצַד
שְׁשׁוּלֵט עֲלֵיהֶם.

כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ שְׁלֹשָׁה צַדִּידִים
שִׁינָּיו מִתּוֹךְ הַצַּדִּידִים
הָעֲלִיוֹנִים הֵלְלוּ שְׁאֲמֵרְנוּ, שֶׁהֵם
יָמִין וּשְׂמָאל וְאֶמְצַע, וְאֵלּוּ
יִצְאִים הַחוּצָה מֵהֶם, וְעוֹמְדִים
בְּחוּץ שְׁנַיִם מֵהֶם, וְכֻלָּם נוֹטִילִים
מִרְכָּבוֹת לְמִטָּה, כְּמוֹ שֶׁהָעֲלִיוֹנִים
הָאֵלֶּה, וְלֹא עֲלִיוֹנִים כְּמוֹתָם.

וְאֵלּוּ שְׁלֹשָׁה שִׁינָּיו מִתּוֹךְ
אֵלּוּ הַצַּדִּידִים הָעֲלִיוֹנִים שְׁאֲמֵרְנוּ,
הֵם כְּמוֹ שֶׁהֵם (כְּמוֹתָם), אֶחָד נִקְרָא
יָמִין וְאֶחָד נִקְרָא שְׂמָאל, וְאֶחָד
שְׁעוֹמֵד בְּאֶמְצַע, בְּתוֹךְ אוֹתוֹ
הָאֶמְצַע שְׁאֲמֵרְנוּ, וְכֻלָּם כְּלוּלִים
בְּשִׁלְשֵׁת הָעֲלִיוֹנִים הֵלְלוּ, וְכֻלָּם
כְּלוּלִים בְּסוֹד הָאוֹת ו'ו' שֶׁכּוֹלֵלֶת
אֵת כָּלָם, וְכֻלָּם מִתְפָּרְדִים
בְּמִרְכָּבוֹת יְדוּעוֹת בְּצֶדֶם.

וְאֵלּוּ לֹא נִקְרָאִים בְּשִׁמוֹת יְדוּעִים,
רַק בְּאוֹתָם הַכְּפוּיִים שְׁלֹשָׁה, כְּמוֹ
שְׁאוֹתָם הַכְּפוּיִים הָעֲלִיוֹנִים,
וְהַתְּחַתּוֹנִים הֵלְלוּ אַחֲזָנִים
בְּעֲלִיוֹנִים, וּשְׁלֹשֶׁת הָאֲחֵרִים
הֵלְלוּ כָּלָם מִרְכָּבוֹת מִבְּחוּץ, וְהָרִי
בְּאֲרָנוּ.

בֹּא וְרֵא, שְׁנֵי הַעֲמוּדִים הֵלְלוּ
הֵם תּוֹמְכִים שֶׁמִּבְּחוּץ, וְהֵם יָמִין
וּשְׂמָאל, וְנִקְרָאִים חֲסִדֵי דָוִד,
וְהַצְּבָאוֹת הֵלְלוּ הֵם הַמִּרְכָּבָה
שֶׁלֵּהֶם, שְׁנַיִם שְׁעוֹמְדִים וְעוֹשִׂים
שְׁלִיחוֹת בְּנִבְיָאֵי הָאֱמָת.

וּבְשֵׁם נִפְרָדִים הַמַּעֲשִׂים שֶׁל
הָעוֹלָם בְּגִלּוֹי, וְזֶה סוֹד הַכְּתוּב
(תְּהִלִּים קי"א ב') גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי ה'.
גְּדוּלִים, שִׁינָּיו מִן גְּדוּל, וְאֵלּוּ

הַגִּוֶּנָּה תְּלִיתָא אֶתְתַּקֵּף בִּיה רֹחַא. אֵינּוּן תְּרִין
דְּנִפְקוּ מִנֶּיה, חַד אֵיקְרִי שׁוֹכֵן עַד, וְחַד
אֵיקְרִי קְדוֹשׁ, וּמֵאֲלִין אֶתְפָּרְשֵׁן נְהוּרִין לְתַתָּא,
וְכֻלְהוּ רְתִיכִין אֲלִין לְאֲלִין, וְכֻלְהוּ כְּפוּיִין
דְּאֵיקְרִי בָּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכֻלְהוּ
אֶשְׁתַּמוּדְעֵן בְּסִטְר דְּשִׁלִּיט עֲלֵיהוּ.

כְּגוֹנָא דָּא אֵית סִטְרִין תְּלַתָּא, דְּנִפְקִין מִגּוֹ
אֲלִין סִטְרִין עֵילָאִין דְּקֶאֱמֵרְנָן, דְּאֵינּוּן
יְמִינָא וּשְׂמָאלָא וְאֶמְצַעִיתָא, וְאֲלִין נִפְקִין לְבַר
מִנֶּיהוּ, וְקִיִּימִין תְּרִין מִנֶּיהוּ לְבַר, וְכֻלְהוּ נְטִילִי
רְתִיכִין לְתַתָּא, כְּגוֹנָא דְּאֲלִין עֵילָאִין, וְלֹא
עֵילָאִין כְּגִינִיָּהוּ.

וְאֲלִין דְּלַתָּא דְּנִפְקִי מִגּוֹ אֲלִין סִטְרִין עֵילָאִין
דְּקֶאֱמֵרְנָן, אֵינּוּן כְּגוֹנָא דִּילְהוֹן, חַד
אֵיקְרִי יְמִינָא וְחַד אֵיקְרִי שְׂמָאלָא, וְחַד דְּקֶאֱמֵרְנָן
בְּאֶמְצַעִיתָא. גּוֹ הָהוּא אֶמְצַעִיתָא דְּקֶאֱמֵרְנָן,
וְכֻלְהוּ כְּלִילֵן בְּהִי תֵּלַת עֵילָאִין. וְכֻלְהוּ כְּלִילֵן
בְּרִזָּא דָּאֵת ו'ו', דְּכִלִּיל כְּלָהוּ. וְכֻלְהוּ בְּרִתִּיכִין
יְדִיעֵן מִתְפָּרְשֵׁן בְּסִטְרֵיהוּ.

וְאֲלִין לֹא אֵיקְרוּן בְּשִׁמְהוֹן יְדִיעָאן, בַּר בְּאֵינּוּן
כְּפוּיִין דְּלַתָּא, כְּגוֹנָא דְּאֵינּוּן כְּפוּיִין
עֵילָאִין, וְאֲלִין תַּתָּאִין אֲחִידָן בְּעֵילָאִין, וְהִי
תְּלַתָּא אוֹחֲרָנִין כְּלָהוּ רְתִיכִין לְבַר, וְהָא
אוּקִימָנָא.

תָּא חֲזִי, הִי תְּרִין קִיִּימִין, אֵינּוּן סְמִכִין דְּלְבַר,
וְאֵינּוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְאֵיקְרוּן חֲסִדֵי
דָּוִד, וְאֲלִין צְבָאוֹת רְתִיכָא דִּילְהוֹן. תְּרִין
דְּקִיִּימִין וְעוֹבְדִין שְׁלִיחוֹתָא בְּנִבְיָאֵי קְשׁוּט.

וּמִתְמָן מִתְפָּרְשִׁין עוֹבְדִין בְּעֵלְמָא בְּאַתְגִּלְיָא,
וְרִזָּא דָּא דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קי"א ב') גְּדוּלִים
מַעֲשֵׂי ה'. גְּדוּלִים: דְּנִפְקִי מִן גְּדוּל. וְאֲלִין
אֵיקְרוּן (שם קיט קנו) רְחִמִיךָ רַבִּים ה'. (שם פט ז) אֵיָּה

נִקְרָאֵי (שם קי"א) רְחִמִיךָ רַבִּים ה', (שם פט ז) אֵיָּה חֲסִדִיךָ הָרַאשׁוֹנִים ה', (שם כ"ה) זְכַר רְחִמִיךָ ה' וְחֲסִדִיךָ

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנות הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקנים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזרפרא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלכנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וקראונו יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עזאנו במהרה ביימנו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביזם ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלוקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא בתגלה במהרה דידן, ה' בדר יחזנו ואין עמו אל נכר, יראו עיינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמו הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת).

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על כן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במיחד בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עין פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אפילו אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וצ"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר לימודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזוהר הנשמה... וביזם שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמיחד ביום הקדוש יום השבת שאין ערוך להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיחד בזכות למודו. וכן לקמי וחמותו ע"ה (ועין קב הישר) והנה שזכרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועין פלא יוציא ערך כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמנ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדִשְׁתָּא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצֵּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפֹּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחוּס וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלָךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵּר אֲהֵלוֹ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹיו
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִּל מִי וּמִצָּא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר חָחַן וְהִכָּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִּתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעִרִים
מַעֲשִׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפֹּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלָךְ בְּרַחֲמָיו יַחוּס וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹיָהּ
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באוריתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום בברומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלונית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

